

[Svend Auken]

det regering med en blokpolitik med modsat fortegn.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg har blot et yderligere opklarende spørgsmål for at være sikker på, at jeg har forstået det til fulde, og dermed måske også mange andre. Vil det sige, at kriteriet fra 1983 om det parlamentariske flertal for den pågældende regering, som stiller finanslovsforslaget, er definitivt forladt?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Til hr. Arne Melchior's spørgsmål, om Socialdemokratiet har været inviteret til finanslovsforhandlinger: Nej. (*Latter*). Men det var regeringens ønske, hvis jeg igen må tillade mig – (*Latter*) – og hvis jeg fik mulighed for at tale ud, inden hooligan'erne dernede bagved . . .

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Ingen skældsord.

Marianne Jelved (RV):

Det var sandelig ikke et skældsord. I mit parti er alt med fodbold noget, der er vigtigt.

Det var regeringens hensigt og ønske at føre forhandlinger med Socialdemokratiet om de store strukturproblemer og få en løsning i løbet af efteråret 1989, som kunne omfatte finansloven for 1990.

Hvis jeg afslører en hemmelighed her, beklager jeg, at det ikke er gået op for Folketinget eller befolkningen. Det var tankegangen og hensigten, og det lykkedes som bekendt ikke, da forhandlingerne blev afbrudt den 17. oktober, men det havde været det ideelle.

Så skete der det, at hr. Erhard Jakobsen anbefalede regeringen meget indtrængende, at regeringen nu måtte forsøge med Fremskridtspartiet, og så skulle CD nok være behjælpelig, når regeringen var blevet enig med Fremskridtspartiet. Det var faktisk noget, der blev sagt – flere gange endda.

Jeg har henvist til debatten den 7. november, som gjorde, at selv jeg ikke kunne se, at der var anden mulighed end at afprøve Fremskridtspartiet i denne sammenhæng.

Jeg vil nøjes med at sige til hr. Svend Aukens sidste svar om, hvad blokpolitik er eller ikke er, at jeg er uenig med hr. Svend Auken. Jeg synes ikke, det bliver bedre, når hr. Svend Auken kalder finansloven for snæver blokpolitik. Så forstår jeg slet ikke længere, hvad det er.

Jeg må sige, at når Det Radikale Venstre er med, kan vi ikke være enige i, at det er blokpolitik, der bliver ført. (*Latter*).

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

CD's partiformand og ordfører har i dag sagt pæne ord om Fremskridtspartiets fornuftige omvendelse til for første gang at stemme for finansloven, så det behøver jeg ikke at gentage. Jeg tager det bare som grundlag for mit sidste svar til fru Marianne Jelved.

Det er rigtigt, at CD i august måned sagde til regeringen, at hvis forhandlingerne om de store planer med S brød sammen, skulle regeringen ikke gå af af den grund, men afprøve de samme problemer over for Fremskridtspartiet. Det er aldrig sagt om finanslov 1990, men det er sagt om de forhandlinger, der da var i gang med Socialdemokratiet.

Det, jeg reagerede på i dag – jeg tror, de sidste minutter af denne debat er ret væsentlige og desværre nok vil formørke fru Marianne Jelveds og nogle andre radikales juleferie – er, at fru Marianne Jelved pralende erklærer, at samtlige tre regeringspartier ville gerne, endda hellere, have lavet en finanslov med S.

Nu har vi altså fået lagt på bordet, at dette aldrig har været forsøgt. Der er ikke udgået en indbydelse, der er ikke afholdt ét eneste møde, der har ikke været et socialdemokratisk afslag om at forhandle den. Ergo skal fru Marianne Jelved ikke stå her og påstå, at det havde man hellere gjort eller mindst lige så gerne gjort. For så havde det været hendes og hendes partis fem ministres pligt at formidle det. Det var det, der var baggrunden for, at Det Radikale Venstre gik ind i regeringen for halvandet år siden. Men det har end ikke været forsøgt.

Det synes jeg er vigtigt at få slået fast i dag.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Til dette med blokpolitikken: Er det virkelig sådan – nu har vi ikke haft en flertalsregering i